SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 9. novembra 2006 *

V zadevi C-205/05,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Tribunal des affaires de sécurité sociale de Longwy (Francija) z odločbo z dne 14. aprila 2005, ki je na Sodišče prispela 11. maja 2005, v postopku

Fabien Nemec

proti

Caisse régionale d'assurance maladie du Nord-Est,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, R. Schintgen (poročevalec), J. Makarczyk, G. Arestis in L. Bay Larsen, sodniki,

* Jezik postopka: francoščina.

generalna pravobranilka: J. Kokott,
sodna tajnica: K. Sztranc-Sławiczek, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 23. marca 2006,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za F. Nemeca M. Gamelon, odvetnik,

– za Caisse régionale d'assurance maladie du Nord-Est A. Schaf Codognet in F. Verra, odvetnika,

– za francosko vlado G. de Bergues in C. Bergeot-Nunes, zastopnika,

– za vlado Združenega kraljestva J. Statford, zastopnica,

– za Komisijo Evropskih skupnosti D. Martin, zastopnik,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 27. aprila 2006

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, člena 15 Uredbe Sveta (EGS) št. 574/72 z dne 21. marca 1972 o določitvi postopka za izvajanje Uredbe (EGS) št. 1408/71, kakor sta bili spremenjeni in posodobljeni z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 (UL 1997, L 28, str. 1, v nadaljevanju: Uredba št. 1408/71 oziroma Uredba št. 574/72), in Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL L 166, str. 1) ter člena 39 ES.

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med F. Nemecom in Caisse régionale d'assurance maladie du Nord-Est (regionalni nosilec zdravstvenega zavarovanja za severovzhod, v nadaljevanju: CRAM), ker zadnji pri izračunu nadomestila, ki ga ob predčasnem prenehanju opravljanja dejavnosti dobijo delavci, izpostavljeni azbestu (v nadaljevanju: NPPODDA), ni upošteval plačil F. Nemeca, ki jih je ta kot zaposlena oseba prejel pri opravljanju dejavnosti v Belgiji.

Pravni okvir

Skupnostna ureditev

Uredba št. 1408/71

3 Člen 1 Uredbe 1408/71 določa:

„V tej uredbi:

[…]

t) ‚dajatve' in ‚pokojnine' pomenijo vse dajatve in pokojnine, vključno z vsemi njihovimi elementi, ki se izplačujejo iz javnih sredstev, z uskladitvami in dopolnilnimi dodatki v skladu z določbami Naslova III, pa tudi pavšalne dajatve, ki se lahko izplačajo namesto pokojnin, in izplačila, ki predstavljajo povračila prispevkov;

[…]"

4 Člen 3(1) Uredbe št. 1408/71, naslovljen „Enako obravnavanje“, določa:

„Ob upoštevanju posebnih določb te uredbe imajo osebe s stalnim prebivališčem na ozemlju ene od držav članic, za katere se uporablja ta uredba, enake pravice in obveznosti po zakonodaji vsake države članice, kot državljani te države članice.“

5 Člen 4(1) te uredbe določa področje stvarne veljavnosti te:

„Ta uredba se uporablja za vso zakonodajo v zvezi z naslednjimi področji socialne varnosti:

a) dajatve za bolezen in materinstvo;

b) invalidske dajatve, vključno s tistimi, ki so namenjene vzdrževanju ali izboljševanju možnosti pridobivanja zaslužka;

c) dajatve za starost;

d) dajatve za preživele osebe;

e) dajatve za nesreče pri delu in poklicne bolezni;

f) pomoči ob smrti;

g) dajatve za brezposelnost;

h) družinske dajatve.“

6 Odstavek 2 istega člena 4 določa, da se Uredba „uporablja za vse splošne in posebne sisteme socialne varnosti na podlagi plačevanja prispevkov ali brez njih […]“.

7 Člen 58(1), naslovljen „Izračun denarnih dajatev“, ki je v poglavju 4 – ki obravnava nesreče pri delu in poklicne bolezni – naslov III, navedene uredbe, določa:

„Pristojni nosilec države članice, katere zakonodaja določa, da izračun denarnih dajatev temelji na povprečnem zaslužku, določi povprečni zaslužek izključno na podlagi zaslužkov, ki so potrjeni kot izplačani v dobah, dopolnjenih po tej zakonodaji.“

Uredba št. 574/72

8 Člen 15 Uredbe št. 574/72 določa „[s]plošna pravila za seštevanje [zavarovalnih] dob“.

Uredba št. 883/2004

9 V skladu s členom 87(1) Uredbe št. 883/2004 se „[z]a obdobje pred datumom začetka uporabe te uredbe […] na njeni podlagi ne pridobijo nobene pravice“.

10 Člen 90(1) iste uredbe določa, da „[se z] datumom začetka uporabe te uredbe […] razveljavi Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71“.

11 Člen 91 Uredbe št. 883/2004 določa:

„Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od datuma začetka veljavnosti izvedbene uredbe.“

Nacionalna ureditev

12 Zakon št. 98-1194 z dne 23. decembra 1998 o financiranju socialne varnosti za leto 1999 (JORF z dne 27. decembra 1998, str. 19646), kakor je bil spremenjen z zakonom št. 99-1140 z dne 29. decembra 1999 o financiranju socialne varnosti za leto 2000 (JORF z dne 30. decembra 1999, str. 19706, v nadaljevanju: zakon št. 98-1194), glede predčasnega prenehanja opravljanja dejavnosti vsebuje določila v korist zaposlenih in nekdanjih zaposlenih, izpostavljenih azbestu. Člen 41 zakona št. 98-1194 določa:

„I. – Nadomestilo za predčasno prekinitev dejavnosti prejmejo zaposleni in nekdanji zaposleni v podjetjih, ki proizvajajo material, ki vsebuje azbest, v podjetjih, ki delujejo na protipožarnem področju in področju ogrevanja in v katerih se pri tem uporablja azbest, ter v podjetjih za izdelavo in popravil plovil, če so prenehali opravljati vsakršno poklicno dejavnost in če:

1. so zaposleni ali so bili zaposleni v enem od zgoraj naštetih podjetij, ki so na seznamu odloka, ki so ga pripravili ministri za delo, socialno varnost in proračun, in sicer takrat, ko so bili tam proizvedeni ali so se obdelovali azbest ali materiali, ki vsebujejo azbest;

2. so dosegli predpisano starost, ki je lahko različna glede na obdobje zaposlitve v podjetjih iz točke 1, ne sme pa biti nižja od petdeset let.

[…]

Zaposleni oziroma nekdanji zaposleni, ki jim je na podlagi splošnega sistema poklicne bolezni, ki je nastala zaradi azbesta in je na seznamu odloka, ki so ga pripravili ministri za delo, socialno varnost in proračun, imajo tudi pravico do nadomestila za predčasno prekinitev dejavnosti, in sicer po dopolnjenem petdesetem letu.

Nadomestila za predčasno prekinitev dejavnosti ni mogoče prejemati hkrati z enim od prihodkov oziroma nadomestil iz člena L. 131-2 zakonika o socialni varnosti, niti z dodatkom za starost ali za invalidnost, niti z nadomestilom za predčasno upokojitev ali predčasno prekinitev dejavnosti, razen v primeru določb spodnjega pododstavka.

Izravnalno nadomestilo se lahko prejme – v mejah nadomestila, izračunanega pod pogoji, določenimi v tem členu – kot dodatek k invalidski pokojnini ali k dodatku za preživele zakonce ali k osebnemu dodatku za starost, ki ga zagotavlja poseben sistem iz poglavja 1, naslov 1, knjiga VII, zakonika o socialni varnosti.

II. – Znesek nadomestila se izračuna glede na ažurirano povprečje bruto mesečnih plač zadnjih dvanajst mesecev zaposlitve zadevne osebe, pri čemer se – pod pogoji, določenimi v odloku – določena obdobja, kjer je bilo izplačano nižje plačilo, ne upoštevajo. Znesek se revalorizira enako kot dodatki, dodeljeni na podlagi drugega pododstavka člena L. 322-4 delovnega zakonika.

[…]

Nadomestilo se preneha izplačevati, če njegov prejemnik izpolni pogoje za prejemanje polne starostne pokojnine, kot je določena v členih L. 351-1 in L. 351-8 zakonika o socialni varnosti.

[…]“

13 Člen 2 odloka št. 99-247 z dne 29. marca 1999 o nadomestilu za predčasno prenehanje opravljanja dejavnosti, določenem v členu 41 zakona o financiranju socialne varnosti za leto 1999 (JORF z dne 31. marca 1999, str. 4471), določa:

„Referenčno plačilo, ki bo podlaga za določitev nadomestila, se določi glede na prejemke, navedene v členu L. 242-1 zakonika o socialni varnosti, ki jih zadevna oseba prejme v zadnjih dvanajstih mesecih zaposlitve. Ti prejemki – revalorizirani, če je to potrebno – se v skladu s pravili iz člena R. 351-29-2 zakonika o socialni varnosti upoštevajo do dvakratnika največjega zneska, določenega v členu L. 241-3 istega zakonika, ki velja na dan upravičenosti do nadomestila. Referenčno plačilo je enako mesečnemu povprečju tako ugotovljenih prejemkov.

Mesečni znesek nadomestila je enak 65 % referenčnega plačila, opredeljenega v prejšnjem odstavku, in sicer v okviru največjega zneska, določenega v členu L. 241-3 zakonika o socialni varnosti, k čemur se prišteje 50 % referenčnega plačila, in sicer za del plačila, ki je med enojno in dvojno vrednostjo tega največjega zneska.

Najmanjši znesek nadomestila ne sme biti manjši od najmanjšega zneska zavarovalnega nadomestila, določenega v členu L. 351-3 delovnega zakonika. Vendar pa tako zagotovljeni znesek nadomestila ne sme preseči 85 % referenčnega plačila.“

14 Člen L. 242-1 zakonika o socialni varnosti določa:

„Za izračun prispevkov za socialna zavarovanja, nesreče pri delu in družinske dodatke se kot prejemki upoštevajo vsi zneski, ki jih delavci prejmejo za delo ali zaradi zaposlitve, predvsem plačila ali mezde, nadomestila za plačani dopust, znesek izplačil za prispevke delavcev, dodatki, bonusi, nagrade in vse druge denarne koristi, koristi v naravi in zneski, prejeti neposredno ali kot nagrade tretjih. […]

[…]“

15 Okrožnica št. DSS/4B/99/332 z dne 9. junija 1999 o izvedbi ureditve predčasnega prenehanja opravljanja dejavnosti azbestnih delavcev vsebuje natančnejša pojasnila glede pravil za dodelitev, izračun in izplačilo nadomestila, ki ga regionalni nosilci zdravstvenega zavarovanja izplačajo delavcem, izpostavljenim azbestu. Ta okrožnica določa predvsem, da je glede načina izračuna tega dodatka in glede obdobij zaposlitve v tujini „možnih več primerov. Če je za plačilo veljal sistem prispevkov socialne varnosti na podlagi člena L. 242-1 zakonika o socialni varnosti, se upošteva skupaj s pripadajočimi obdobji. V drugih primerih je treba upoštevati plačila, pridobljena v zadnjem letu plačane zaposlitve v Franciji.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

16 F. Nemec, francoski državljan, rojen leta 1954 in s stalnim prebivališčem v Franciji, je bil več let zaposlen v podjetju s sedežem v tej državi članici. Ni sporno, da je bil pri tem delu izpostavljen azbestu.

17 Leta 1994 je bil odpuščen zaradi popolnega prenehanja dejavnosti njegovega delodajalca v Franciji, še istega leta pa se je zaposlil v Belgiji v podjetju, ki ima sedež približno deset kilometrov od njegovega stalnega prebivališča. Ves čas zaposlitve v Belgiji je F. Nemec še naprej stalno prebival v Franciji in tam plačeval davke.

18 Leta 1995 je pristojni francoski organ ugotovil, da F. Nemec zaradi izpostavljanja azbestu boleha za poklicno boleznijo.

19 CRAM, pri katerem je F. Nemec marca 2004 vložil zahtevek, je maja 2004 F. Nemeca obvestil o odločitvi, da se mu dodeli NPPODDA. V skladu z veljavnimi nacionalnimi predpisi je bil znesek tega nadomestila izračunan glede na povprečje plačil vložnika zahtevka, ki jih je ta prejel v zadnjih dvanajstih mesecih zaposlitve v Franciji.

20 F. Nemec je potem to odločbo izpodbijal pred spravno komisijo CRAM, pri čemer je zatrjeval, da ni upoštevala plačil, ki jih je nazadnje prejel v Belgiji in ki so večja od plačil, ki so se upoštevala pri izračunu NPPODDA.

21 To pritožbo je spravna komisija zavrnila, svojo odločbo o zavrnitvi pa oprla na okrožnico št. DSS/4B/99/332.

22 V teh okoliščinah se je F. Nemec obrnil na Tribunal des affaires de sécurité sociale de Longwy, to pa je prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je CRAM s tem, da je pri izračunu nadomestila za azbestne delavce, ki je bilo F. Nemecu priznano na podlagi člena 41 zakona št. 98-1194 z dne 23. decembra 1998, s sklicevanjem na člen 2 uredbe o izvajanju zakona št. 99-247 z dne 29. marca 1999 in na okrožnico DSS/4B/99 št. 332 z dne 9. junija 1999 zavrnil upoštevanje plačila, ki ga je F. Nemec prejel v Belgiji, ker od tistega plačila niso bili odvedeni prispevki v skladu s členom L. 242-1 francoskega zakonika o socialni varnosti, v nasprotju z njegovimi interesi sprejel za F. Nemeca neugodno odločbo, ki predstavlja oviro prostemu gibanju, kot je določeno v členu 39 [ES], kršil Uredbo […] št. 883/2004 ali člen 15 Uredbe […] št. 574/72?“

Dopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe

23 Francoska vlada zatrjuje, da je predlog za sprejetje predhodne odločbe nedopusten, ker predložitveno sodišče ni dovolj jasno opredelilo dejanskega in pravnega okvira postavljenega vprašanja.

24 Predložitvena odločba naj namreč ne bi omogočala določiti, ali je bil F. Nemec azbestu izpostavljen pri poklicni dejavnosti, ki jo je opravljal v drugih državah članicah kot v Franciji, poleg tega pa so upoštevne nacionalne določbe v njej navedene nepopolno

in nenatančno. Francoska vlada prav tako zatrjuje, da nacionalno sodišče ni pojasnilo niti razlogov, ki so mu vzbudili dvom o razlagi različnih določb Skupnosti, navedenih v predložitveni odločbi, niti povezave, ki naj bi po njegovem bila med temi določbami in določbami nacionalne zakonodaje, ki se uporablja v postopku v glavni stvari.

25 V zvezi s tem je treba poudariti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso potreba po razlagi prava Skupnosti, ki bi bila koristna za nacionalnega sodnika, zahteva, naj ta opredeli dejansko stanje in pravni okvir, v katerem se postavljajo predlagana vprašanja, ali naj vsaj razloži dejanske primere, na katerih so bila ta vprašanja utemeljena (glej med drugim sodbo z dne 26. januarja 1993 v združenih zadevah Telemarsicabruzzo in drugi, od C-320/90 do C-322/90, Recueil, str. I-393, točka 6; sklep z dne 8. julija 1998 v zadevi Agostini, C-9/98, Recueil, str. I-4261, točka 4; sodbi z dne 9. septembra 2004 v zadevi Carbonati Apuani, C-72/03, ZOdl., str. I-8027, točka 10, in z dne 23. marca 2006 v zadevi Enirisorse, C-237/04, ZOdl., str. I-2843, točka 17).

26 Sodišče je presodilo tudi, da mora nacionalno sodišče nujno vsaj minimalno obrazložiti, zakaj je izbralo določbe Skupnosti, katerih razlago predlaga, in povezavo, ki jo je ugotovilo med temi določbami in nacionalno zakonodajo, ki se uporablja v sporu (sklep z dne 28. junija 2000 v zadevi Laguillaumie, C-116/00, Recueil, str. I-4979, točka 16, in zgoraj navedeni sodbi Carbonati Apuani, točka 11, in Enirisorse, točka 21).

27 V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, da ima Sodišče na voljo dovolj podatkov, ki mu omogočajo, da poda odgovor, ki bo uporaben za predložitveno sodišče.

28 Po eni stani namreč predložitvena odločba kratko, a natančno predstavlja dejansko stanje spora o glavni stvari in upoštevni nacionalni pravni okvir. Iz navedenega je razvidno, da je navedeni spor nastal v okviru zahteve za prejetje dajatve na podlagi francoske zakonodaje, do katere je zadevna stranka upravičena in za prejetje katere nedvomno izpolnjuje pogoje. Na drugi strani predložitvena odločba vsebuje razloge za izbiro določb Skupnosti, katerih razlago predlaga nacionalno sodišče, in povezavo med temi določbami in nacionalno zakonodajo, ki se uporablja v navedenem sporu.

29 V teh okoliščinah trditve francoske vlade ni mogoče sprejeti, tako da je predlog za sprejetje predhodne odločbe dopusten.

Vprašanje za predhodno odločanje

30 Predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali odločba o tem, da se pri izračunu NPPODDA ne upoštevajo plačila, ki jih je F. Nemec prejel v Belgiji, pomeni kršitev Uredbe št. 883/2004.

31 V skladu s členom 91 navedene uredbe ta začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*, vendar se uporablja šele od datuma začetka veljavnosti izvedbene uredbe.

32 Ker do danes za Uredbo št. 883/2004 ni bila sprejeta nobena izvedbena uredba, to nujno pomeni, da se še naprej uporabljajo določbe Uredbe št. 1408/71.

33 Iz navedenega sledi, da je vprašanje nacionalnega sodišča treba preučiti glede na zadnjenavedeno uredbo.

34 Kot sta navedli stranki v postopku v glavni stvari, francoska vlada in Komisija Evropskih skupnosti, je tako dajatev, kot je NPPODDA – ki se dodeli nekdanjim delavcem, izpostavljenim azbestu, ki izpolnjujejo pogoje, določene z nacionalno zakonodajo, in sicer brez individualne presoje osebnih potreb teh delavcev – treba šteti za dajatev socialne varnosti po členu 4(1)(e) Uredbe št. 1408/71, ki se nanaša na dajatve za nesreče pri delu in poklicne bolezni.

35 Glede predmeta spora o glavni stvari, in sicer načina izračuna zneska NPPODDA, ki se določi glede na plačilo upravičenca, CRAM, francoska vlada in vlada Združenega kraljestva menijo, da je zavrnitev upoštevanja plačil, prejetih v tujini, od katerih niso bili odvedeni socialnovarstveni prispevki po zakonodaji države članice, ki ji pripada organ, pristojen za dodelitev te dajatve, v skladu s členom 58 Uredbe št. 1408/71.

36 Sodišče je glede določbe, zapisane skoraj identično kot člen 58, že presodilo, da namen take določbe ni zgolj določiti zakonodajo, ki se uporabi za opredelitev referenčnega obdobja povprečne plače, ampak tudi določiti plačila, ki jih mora pristojni organ upoštevati pri ugotavljanju povprečnega plačila določenega obdobja, ki je v skladu z upoštevno nacionalno zakonodajo podlaga za izračun denarnih dajatev (glej v tem smislu sodbo z dne 11. julija 1979 v zadevi Pennartz, 268/78, Recueil, str. 2411, točki 8 in 9).

37 Vendar je treba poudariti, da je člen 58 Uredbe št. 1408/71 tako kot vse določbe te uredbe treba razlagati ob upoštevanju člena 42 ES (glej v tem smislu sodbi z dne 9. avgusta 1994 v zadevi Reichling, C-406/93, Recueil, str. I-4061, točka 21, in z dne 12. septembra 1996 v zadevi Lafuente Nieto, C-251/94, Recueil, str. I-4187, točki 33 in 38).

38 Želeni cilj navedene določbe, katere namen je olajšati prosto gibanje delavcev, med drugim vključuje to, da delavci migranti zato, ker so izvrševali pravico do prostega gibanja, ki jim jo priznava Pogodba ES, ne smejo niti izgubiti pravic do socialno-varstvenih prispevkov niti se jim ne sme zmanjšati znesek teh (glej zgoraj navedeni sodbi Reichling, točka 24, in Lafuente Nieto, točki 33 in 38, in sodbi z dne 9. oktobra 1997 v združenih zadevah Naranjo Arjona in drugi, od C-31/96 do C-33/96, Recueil, str. I-5501, točka 20, in z dne 17. decembra 1998 v zadevi Grajera Rodríguez, C-153/97, Recueil, str. I-8645, točka 17).

39 Ni pa sporno, da taki nacionalni predpisi, kakršni so obravnavani v postopku v glavni stvari, lahko delavce migrante postavijo v slabši položaj v primerjavi z delavci, ki so dejavnost opravljali samo v eni državi članici.

40 Ob uporabi takih predpisov se namreč za delavca migranta, kot je F. Nemec, uporabi način izračuna NPPODDA, ki temelji na plačilu, prejetem pred več kot desetimi leti, in ki ni v nobeni zvezi s trenutnim položajem delavca migranta, medtem ko se pri njegovih kolegih – ki so nadaljevali delo v Franciji – upošteva zadnje dejansko plačilo. Pri takem delavcu bi se tako zmanjšal znesek dajatve, ki bi ga prejel, če ne bi izkoristil pravice do prostega gibanja.

41 Vendar obveznost, da se delavcev migrantov, ki so izkoristili pravico do prostega gibanja, ne postavlja v slabši položaj, ne pomeni, da je člen 58(1) Uredbe št. 1408/71 zato, ker pri izračunu denarnih dajatev ne omogoča upoštevanja plačil, prejetih v drugi državi članici, v nasprotju s ciljem iz člena 42 ES. Ta obveznost namreč zahteva samo, da so navedene storitve za delavca migranta enake, kot če ne bi izkoristil pravice do prostega gibanja (glej v tem smislu zgoraj navedene sodbe Lafuente Nieto, točka 39; Naranjo Arjona in drugi, točka 21, in Grajera Rodríguez, točka 18).

42 Tako je v takih okoliščinah, kakršne so pri predmetu spora o glavni stvari – čeprav je v skladu s členom 58(1) Uredbe št. 1408/71 treba upoštevati samo plačila, prejeta v državi članici, ki ji pripada pristojni organ – treba znesek tega plačila ažurirati in revalorizirati, tako da ustreza plačilu, ki bi ga zadevna oseba glede na razvoj poklicne poti razumno lahko prejela, če bi svojo dejavnost še naprej opravljala v zadevni državi članici (glej v tem smislu zgoraj navedene sodbe Lafuente Nieto, točka 40; Naranjo Arjona in drugi, točka 22, in Grajera Rodríguez, točka 19).

43 Tako je na postavljeno vprašanje treba odgovoriti, da člen 58(1) Uredbe št. 1408/71, razlagan v skladu s ciljem iz člena 42 ES, zahteva, da se v okoliščinah, kakršne so obravnavane v postopku v glavni stvari, pri izračunu „povprečnega zaslužka“ v smislu prve od navedenih določb upošteva plačilo, ki bi ga zadevna oseba glede na razvoj svoje kariere razumno lahko prejela, če bi svojo dejavnost še naprej opravljala v državi članici, ki ji pripada pristojni organ.

Stroški

44 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

Člen 58(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, kakor je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996, razlagan v skladu s ciljem iz člena 42 ES, zahteva, da se v okoliščinah, kakršne so obravnavane v postopku v glavni stvari, pri izračunu „povprečnega zaslužka“ v smislu prve od navedenih določb upošteva plačilo, ki bi ga zadevna oseba glede na razvoj svoje kariere razumno lahko prejela, če bi svojo dejavnost še naprej opravljala v državi članici, ki ji pripada pristojni organ.

Podpisi